

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

14. Item alia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

... liberat per has regiones cur te praesumis tantum damnare suum thesaurum. Quod ut alibi ubi eum rogas per tua malefacta, quod non sunt apta, amas puella bella de qualibet terra pro nulla bonitate nec sancta caritate. Bonus nunquam eris dum tale via tenes. Per tua cauta longa fat ire si non est. Per omnia jube te castrare, ut non pereas per talis, quia fornicatoris Deus judicabit. De culpas tuas alias te posso contristare. Sed tu jubes mihi exinde aliquid remandare, ut in quale nobis retent in tua caritate exeant istas exemplarias per multas patrias ipso domno hoc reliquo se vidis amico qui te hoc nuntiat & donet consilium verum, sed te placit lege & pliga in pectore reponere. Sin autem non vis, inheret in dude.

Item alia.

XIV. Incipiunt verba per similitudinem juncta de fide vacua, dono pleno falsatore. Agino Salomon pro sapientia bene scripsit hanc sententiam, ut ne similis fiat stulto, nunquam respondes ei in mutto, & retractavi tam in multum sic respondere jussi stulto ut confundantur stultum grado nunquam praesumat gloriare respondi dixi te falsatore nec ei parcas in sermone qui se plantatum ex robore qui non pepercit suo ore vano loquio susurrone verborum vulnera murone qui sui obl...
... adjutoris, immemores nutritoris, calcavit... qui fei date & prioris alodis sui reparitoris sordidas vomit pudoris ineredulas dicit loquellas & improbus coinquinat & conscientias bonum merito conquisitas mundas sanctas & antiquas pulchras firmissimas & pulitas meas rumpit amitticos, verba dicit quae nunquam vidit, ea scribit quae fecit animus. Parcat qui eum credit. Et si loquestem non stringit furorem latro fraudolentus homicidium est reus certus adulter, raptor est manifestus. Innumeros fecit excessus. Errando vadit quasi caecus. Fuscare tentat meum decus. A Deo dispectus & desertus, ab inimico est perventus & per lingua & per pectus. Nolite, Domne, nolite fortis, nolite credere tantas fortes. Per Deum juro & sacras fontis, per Sion & Sinai montis, falsator est ille, factus excogitator est defamatus, deformatus vultu, & deformati sunt, qualis est animus, talis est status. Non est homo hic, miser talis latrat, sed non ut canis psallat de trapa, ut linguaris dilator major, nullis talis falsator grunnit, post talone buccas inflat,

Tom. II.

in rotore crebat & currit in sudore, fleumas jaetat in pudore, nullum vero facit pavere qui non habet adjutorem super secundum meum tutorem non meum... tale baronem non... co contra infontem non cessat... ab exaperto sacco...
... acco & falte detrafcia... non timere falco non perdas illo loco, non vales uno coco, non simulas tuo patre, verè nec tua matre, non gaudeas de dentes, deformat tuos parentes. Ad tua falsatura talis decet corona.

Indiculum.

XV. Nolite Domnae, nolite sanctae, nolite credere fabulas falsas: quia multum habetis falsatores, qui vobis proferunt falsos sermones, furi atque muronis, similis etiam & susurrone, & vobis, Domnae, non erunt protectoris. Latrat vulpis, sed non ut canis. Faltus mit semper inanis cauta proferit jam non fronte. Citò decadet ante cano forte. Volat upua, & non arundo. istco comedit in lo frundo, humile facit capta dura, sicut dilatus in falsatura falsator vadit tanquam latro, ad aura psallit, ut Escotus mentit, semper vadit toritus, & occidit quod nunquam vidit. Nolite Domnae atque prudentis vestras non confrangat mentis, & non derelinquere serventes. tempus quidem jam tranfactus. Et hoc feci quod vobis fuit adaptum. Iam modò per verba fallacia sexum dejactus de vestra gratia.

Incipit edictio.

XVI. Cum in praesentia inluster vir ill. illo mallavit. Sed ille petiit ut scriberet quod petivit, irrita Imperatores sancterunt decreta ut nullus a judicio suscipere praecurrat antiquam sollempnia patefecerit, ut his qui fidem datis & nec objecti sunt, praemomaticis dictionis lex poena succurrit, edictio inquam ob rem petio in conspectu magnitudinis vestri, ut homo nomen illi est illas post se mali ordine praecoccupasse dinoscitur, ut hoc vestra prudentia integrum & legalis sententia debeant definire. Ea vero scilicet ratio, ut si in constitutum placitum res illas mihi iustissimè debitas adprobare non potuero, ut lex mundana Theodosiano corpore arbitratus discernit, me impleturum esse polliceor data edictione de inscriptionibus accusatoribus recrecant Theodosiano nono in ira prima tam civile neque criminalem actio professio manu accusatore conscripta praecidat, nisi in se repetitione celebrata prius a iudice non audiat.

N n ij